

נפרדים 1967-2018 (עוזבים 5)

נרגשת להזמין לתערוכה; חמישים ואחת שנים של פעילות רציפה וכמעט כולן בחלל אחד, שקירותיו מספרים סיפור של תרבות ישראלית.

בתמצות רב עולה סיפור האמנות הישראלית מאז שנת 1967. גם רפי לביא היה אחד האוצרים בשנים הראשונות ומכאן הוא מזמין כל אמן, ללא התראה מוקדמת לבקר בביתו הפרטי; נחום טבת, בתחילת דרכו אז ותמר גטר וציבי גבע ועוד רבים אחרים. דב אור נר עושה בגלריה את פעולותיו החתרניות. בתערוכתו 'פרהביזיה' (אוצר רפי לביא, 1980 הוא שוהה בה במשך שלושה שבועות עם פרה וטלוויזיה וכפעולה מכינה, הוא מציב את הטלוויזיה, ברפת. בקיבוצו חצור. את פעולתו הוא עושה כמחאה הנוגעת לשוק החלב וכמו כן מבקש הוא לדבר על דרדור התרבות.. עוד בשנת 1980 בפעולתו 'כלוב השלום' הוא שם עצמו בכלוב, בתוך תנועת אנשים צפופה, בפינת הרחובות הסמוכים לגלריה. וכך בדרכים שונות ולאורך השנים מתגלגל סיפור האמנות כשהוא משולב בסיפור הישראלי כולו והקיבוץ משולב בעיר. כך עולה בתערוכה מרובת משתתפים בגלריה הקיבוץ המצויה בלב העיר. באופן חי נראה שאמנם חיינו שלובים קיבוץ ועיר, היסטוריה והוויה. חיינו במדינה על גלגוליהם והמחאות העולות..

כל הפסיפס הזה פרוס פתוח בתמצות רב, על קירות הגלריה סביב סביב; שלש מאות וחמישים תערוכות ומאות רבות של אמנים מן הקיבוץ ומהעיר, שהציגו כאן בחמישים ואחת השנים. סרט וידיאו בן ארבע וחצי שעות, מאחה את החומרים שהוצגו כאן לרצף כרונולוגי אחד. באחד הקטעים בסרט מעלה הצלם מורדו אברמוב את סיפור העלייה לקרקע (1947) של קיבוצו 'יקום' ומיטיב להכיר ב'פאנאטיות' (כך הוא אומר) הקולקטיבית, שרק כך אפשר היה לעשות את מה שעשינו כאן. עם זאת כאמן אמיתי הוא מתבונן ברגישות רבה בפניו של ילד אחד שמולו..

הקיבוץ בעיר ורחוב דב הוז כקיבוץ בפעולות כמו בפרויקט הסוכנות' (באוצרותה של טלי תמיר 2004-), כששחר מרקוס, רועי מרדכי ומאיר טאטי, גורמים לאנשים ברחוב, לצייר ולילדי בית הספר הסמוך לשחק ולבנות איתם מכשירים שיאפשרו להם לעשות מעשים טובים. בתערוכתם המשותפת באוצרותי, 2012, של אלעד ערמון (פרויקט מדוזה) והגר מיטלפונקט (קו לגוסטב), מביא ערמון ומחיה דרך האמנות עשר זירות של יחד שנעזבו בקיבוצו – כמו בית הילדים שהיה וחדר האכל. מיטלפונקט דופקת על דלתות כל הדיירים ברחוב דב הוז, בה שוכנת הגלריה, כדי שיאפשרו לה לעשות מעשה אמנות אחד - קו ורוד שירוך על בתים וגדרותיהם ומדרכות. – קיבוץ בעיר ועיר כקיבוץ.

הדס אפרת יחצוב ויטביע ברצפה במרכז הגלריה במייצג שיעשה ביום ב' הקרוב - 'אני קיבוץ', כשהתערוכה כולה, קיבוץ ועיר, חובקת אמירה זו, ומביאה יחד את הווייתנו כולה במדינה.

מזמינה בחום
יעל קיני,
נובמבר 2018